

ска организация". Inkpen, Crossan (1995, с. 596) стигат дори още по-далече от разграничаването със сливанията, обобщавайки, че тяхната "...дефиниция изключва [и] други форми на споразумения за съвместна дейност, такива като: лицензиране, споразумения за дистрибуция и доставки, съдружия за научноизследователска и развойна дейност или техническа помощ и договори за управление, [защото] едно съвместно предприятие настъпва, когато две или повече различни фирми (учредителите) обединяват част от своите ресурси в отделна съвместно притежавана организация".

В следващите две дефиниции обаче шестият специфичен критерий - комбинирането на част от ресурсите на фирмите учредители в съвместно предприятие, е допълнен със седми критерий - комбиниране на всички ресурси на една или повече от фирмите учредители. Макар на пръв поглед тези два критерия да изглеждат взаимно изключващи се, защото за Bell (1996) съвместното предприятие, наричано също така и "съвместен филиал" (Bell, 1996, с. 2), представлява "форма на частично коопериране между две или повече фирми, посредством което съдружниците придобиват дял в новоучредената единица и на теория са в състояние да влияят върху решенията на тази нова единица, [а] кооперирането е само частично, защото не всичките дейности на съдружниците се включват в кооперирането" (Bell, 1996, с. 136). Bell обяснява "парадоксалните" модели на съвместни предприятия, в които една или повече фирми участват с всичките си ресурси с големината на фирмите учредители. Според Bell (1996, с. 41) малките фирми може да не притежават необходимите ресурси за участието си в съвместни предприятия като допълнение на своя основен бизнес. Същата констатация се потвърждава и в дефиницията на Balakrishnan, Koza (1993, с. 99-100), съгласно които "едно съвместно предприятие е специален механизъм за обединяване на допълващи се активи, притежавани от отделни фирми. В повечето съвместни предприятия фирмите учредители комбинират част или всички от своите активи в юридически отделна единица и се споразумяват да разпределят печалбите от съвместното предприятие".

В специализираната литература не липсват и дефиниции, които, въпреки посочения вече риск от пропуски, поради опита за синтезиране в една кратка дефиниция на всички идентификационни признаци на дадено понятие все пак са твърде лаконични. Такава е дефиницията на Комисията на европейските общности, цитирана в Linklaters, Paines, Hackwood Service Co. Nightingale (1990, с. 2), García Vicente (1989, с. 152) и Miquel Rodríguez (1998, с. 66), според която съвместните предприятия представляват "съвместно контролирани предприятия от две или повече икономически независими предприятия". Към същата група дефиниции може да се отнесе и тази на Harrigan (1986, с. 2), съгласно която "съвместните предприятия са отдел-